

Захоплення – особистість видатного вченого

[Валентина Голова]

#3 от 14.02.2018

Мене назвали Валентиною на честь моєї бабусі, вчительки географії Валентини Михайлівни. Я хочу розповісти про долю, яка пов'язала мене із Політехом. Ще у 2006 р., навчаючись у гімназії, я почула від свого тренера з легкої атлетики про дистанційні підготовчі курси у НТУ «ХПІ», що давали змогу отримати додаткові бали при вступі до інституту. Згодом, я знайшла буклет НТУ «ХПІ» та дізналася, що інститут має потужний хімічний факультет. Успішно закінчивши курси, склала всі необхідні экзамени на «відмінно» та вступила на факультет технології органічних речовин на кафедрі «Біотехнологія та аналітична хімія». Окрім навчальних занять, я професійно займалася легкою атлетикою під керівництвом тренера В. М. Ісправникової та виступала на змаганнях за інститут. Протягом навчання проходила виробничу практику на молочноконсервному заводі «Заречье», а наукову практику – в Інституті рослинництва ім. Юрьєва. Обидва дипломи – і бакалавра, і спеціаліста я отримала «з відзнакою».

Останні два роки мого навчання я зацікавилася прізвищами науковців, фундаторів хімічного факультету вже рідного мені НТУ «ХПІ». Особливу увагу привернула постать Олександра Павловича Лідова, а саме – його внесок у розвиток хімічної науки у Харківському технологічному інституті (зараз ХПІ). Тобто, переді мною постала дилема, я хотіла вивчати технологію хімічної промисловості, та більш мене зацікавив науковий доробок О. П. Лідова. До вступу в аспірантуру я попрацювала диспетчером у деканаті КІТ факультету під керівництвом професора М. Й. Заполовського, де й зараз працюю за сумісництвом. У 2013 р. я стала аспіранткою, готувала дисертаційну роботу під керівництвом завідувача кафедри історії науки і техніки професора В. М. Скляра. Закінчивши аспірантуру, працюю на посаді викладача-стажиста.

За весь час моєї наукової діяльності я опублікувала 21 роботу, сім серед яких – одноосібні

статті у фахових виданнях. У квітні 2017 р. виступала на пленарному засіданні конференції «Україна і світ» із доповіддю «Співпраця професора Харківського технологічного інституту О. П. Лідова з Д. І. Менделєєвим». А вже 19 травня 2017 р. здобула перемогу та I місце на XII Міжнародній конференції молодих учених та спеціалістів, присвяченій 100-річчю від дня створення ННСГБ НААН у м. Києві. Тема моєї доповіді була «Особисті записи професора О. П. Лідова щодо дослідження рослинного середовища та продуктів харчування». У лютому – березні 2018 р. я представляю на обговорення кафедри дисертаційну роботу «Науковий та освітній доробок професора ХТІ О. П. Лідова у галузі хімії наприкінці XIX – на початку XX ст.».

На початку мого наукового пошуку я багато разів чула від свого керівника цікаве ствердження: «Всі пошукачі, що писали роботу про провідних вчених, згодом захоплювалися їхніми особистостями». Спочатку я це сприймала, як жарт. Але згодом, після знайдення особистого архіву О. П. Лідова у Відділі Інституту рукописів Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського та прочитавши його записні книжки, я зрозуміла усю серйозність цього висловлювання. Мене вразила кількість наукових робіт вченого, тільки в енциклопедії Брокгауза і Ефрона він опублікував близько трьохсот статей. Варто зауважити, що професор був другим автором за кількістю хімічних статей після Д. І. Менделєєва, про що свідчить їхнє особисте листування. Олександр Лідов мав численну кількість підручників, керівництв, монографій, а також закордонних публікацій. Після захисту я планую продовжити свою викладацьку діяльність та у подальшому опублікувати монографію про особистість Олександра Павловича Лідова.

Окрім наукової роботи я маю хобі, яке також частково стосується викладання та має волонтерське направлення. На вихідних я працюю волонтером у м. Куп'янськ Харківської обл. та проводжу майстер-класи й заняття із малювання для дітей учасників АТО, ВПО, дітей-сиріт та з інвалідністю.

Валентина Голова, викладач-стажист кафедри «Історія науки і техніки»